

lem ved jo og kan se det ved en Gennemgang af Finansloven og Statsregnskabet, hvilke mægtige Beløb der har været anvendt i de senere Aar til Statsarbejder, og det kan Staten ikke magte i den Tid, der kommer. Derfor er nogen Begrænsning nødvendig. (*L. Rasmussen*: Hvad vil De gøre ved de arbejdsløse?) Er det ikke rigtigt at drøfte det ved en anden Lejlighed, ærede Medlem?

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard henstillede, om der ikke var Mulighed for med de Penge, der alt var bevilget, at foretage en ny Oprensning af Fiskerihavnen paa Fur. Jo, det tror jeg er muligt, og jeg venter ogsaa til tredje Behandling af Finansloven at kunne stille Forslag om Tilskud til Fiskerihavnen.

Overfor det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger, da det jo væsentlig vilde blive Gentagelse af mine Udtalelser i Gaar. Men det kan dog vist ikke være det ærede Medlems Mening, selv om der paa et vist Tidspunkt var en Trafikstigning, som han udtalte, med 44 og 48 pCt. paa henholdsvis Person- og Godstrafikken, at det skulde nødvendiggøre en Personaleforøgelse af 50 pCt. Det kan sikkert ikke være det ærede Medlems Mening, jeg vil ikke forudsætte det. Det ærede Medlem fremsatte i Gaar en Bemærkning om, at Personaleforøgelsen skyldtes Trafikstigningen under Krigen, Sønderjylland, den ugentlige Fridag og 8 Timers Arbejdsdagens Indførelse. Jeg gav det ærede Medlem Ret i, at en Del af Personaleforøgelsen skyldtes Trafikstigningen. Jeg gav ham derimod ikke Ret i, at den skyldtes Sønderjylland, for Sønderjylland har jeg holdt fuldstændig udenfor Sammenligningen. Hvis jeg havde taget Sønderjylland med, vilde vi ikke være kommet op paa en Personaleforøgelse paa godt 8 000 Mand, men paa 9 000—10 000 Mand. Jeg gav det ærede Medlem Ret i, at den ugentlige Fridag havde medført en Personaleforøgelse, og jeg angav den rundeligt til i alt 1 000, 2 000, maaske 1 500 Mand. Jeg er i Dag blevet gjort opmærksom paa, at jeg vistnok her har regnet for rundeligt, at den ugentlige Fridag neppe har medført en saa stor Personaleforøgelse, fordi store Kategorier indenfor Statsbanerne i Forvejen praktisk talt havde en ugentlig Fridag. Men det er mindre væsentligt, om der er Tale om 1 000 eller om 1 500 Mand; her drejer det sig om en saa stor Personaleforøgelse, at

500 Mand fra eller til aldeles ikke kan være afgørende. Endelig nævnte jeg 8 Timers Arbejdsdagens Indførelse — som jeg sagde i Gaar: den doktrinære Indførelse af 8 Timers Arbejdsdagen i Forbindelse med hele den Tjenestemandspolitik, der havde været ført under Krigen. Naar det ærede Medlem nu kommer til, at det Personale, vi har, er rigeligt, saa har han fuldstændig Ret deri. Jeg har ogsaa erkendt og sagt, at det var rigeligt, og jeg mener ogsaa, at hvis der ikke skulde tages Hensyn til Personalet, kunde det have været reduceret betydeligt. Det ærede Medlem ved jo, at vi indenfor Statsbanerne har søgt at komme igennem ved at afskedige Ekstraarbejdere og ikke gaa til Afskedigelse af fast ansatte. Men jeg nærer slet ingen Tvivl om, at vi for Arbejdets forsvarlige Udførelses Skyld udmærket godt kunde være gaaet til Afskedigelse af et betydeligt Antal fast ansatte og endda haft Personale nok til at tage en betydelig Trafikstigning. Det ærede Medlem mente, at Personalet var saa rigeligt, at vi kunde tage en Trafikstigning paa 25 pCt. uden nogen Personaleforøgelse. Det har jeg altid erkendt. Jeg er tilbøjelig til at tro, at vi kunde tage en endnu større Trafikforøgelse uden at gaa til nogen nævneværdig Personaleforøgelse. Det tror jeg det ærede Medlem har fuldstændig Ret i. Men naar han ræsonnerer saaledes, hvordan kan han saa ræsonnere saaledes med Hensyn til Forholdene fra 1914 til 1920, at naar der er en Trafikstigning paa op imod 50 pCt., skulde det ogsaa berettigede en Personaleforøgelse paa op imod 50 pCt. Thi mig bekendt havde vi ikke Mangel paa Personale ved Statsbanerne i 1914. Overfor det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen vil jeg for det første gøre et Par Bemærkninger til det, han fremsatte i Gaar vedrørende Brovagterne. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at disse Brovagter er inde under 9 Timers Normen, men efter hvad der er oplyst for mig, har de deres Tjeneste lagt saaledes, at de har 12 Timers fortsat Tjeneste, men saa rigtigt nok til Gengæld en længere samlet Fritid. Hvis Brovagterne ønsker at komme over til 9 Timers Normen, saaledes at de faar 9 Timers dagligt Arbejde, eventuelt ved delt Tjeneste, saa vil der sikkert ikke være noget i Vejen for det. Det er mig bekendt, at den Statsbaneembedsmand, som har med disse Forhold at gøre, kommer over til Lille Bælts Overfarten i Løbet af ganske kort Tid, og saa vil man sikkert kunne naa til en